

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

№ 16/1958. s e s framställning till Ålands landsting med

förslag till landskapslag om sjömansskatt.

Den 16 maj innevarande år gavs i riket en lag om sjömansskatt, som från den 1 januari 1959 ersätter hittills gällande stadganden om avdrag från löneinkomst på fartyg. Lagen är publicerad under

№ 208/58 i Finlands författningssamling och fogas till denna framställning som bilaga.

Den nya lagen är beredd i en kommitté tillsatt av statsrådet den 16 februari 1956. Regeringens proposition på grund av kommittébetänkandet överlämnades 1957 (149/57). I Sverige och Danmark ha förslag enligt samma princip, d.v.s. skatt vid källan utarbetats. I Sverige utfärdades den 16 maj detta år förordning om sjömansskatt (SFS 295/58).

Genom att skatten skulle uppbäras vid källan och någon behandling i hemkommunens skattenämnd sålunda icke skulle komma ifråga, kunde beskattningsförfarandet för sjömansinkomst (jmf § 2) väsentligen förenklas. Beskattningen bleve också enhetlig för sjömän, anställda på samma fartyg, såvitt deras familjeförhållanden äro lika. Debiteringen av skatt skulle ske ombord enligt särskild sjömansskattetabell, vari beaktats utöver de viktigaste allmänna

avdragen, också ett avdrag för skäligena resekostnader och ett sjömansavdrag om 15 %, dock högst 70.000 mark (§ 6). Kommunal- skatten beräknas efter 10 mark/skattöre och härtill hörande grundavdrag och barnavdrag beräknas enligt det högsta tillåtna beloppet i rikets städer. Folkpensionsavgift inräknas enligt 1 mk 50 p per skattöre.

Skeppsredaren skall inleverera den innehållna skatten till statsverket, som fördelar den på den skattskyldiges hemkommun, folkpensionsanstalten, och staten (§ 13). Kommunen erhåller där vid 8 % av den skattbara sjömansinkomsten.

Har sjöman utöver sjömansinkomsten inkomst i land, vilken skall beskattas av hemortens skatte- och taxeringsnämnder, gälla särskilda regler för beräkning av den totala inkomsten och för rätten att göra avdrag (§§ 15-18). Ytterligare innehåller lagen stadganden om efterbeskattning (§ 19), rättelse av felaktig beskattning (§§ 20 och 21), återbäring av sjömansskatt (§ 22) samt om rättsmedel (§§ 24-26). Kyrkoskatten ingår icke i sjömansskatten utan debiteras liksom tidigare skilt av vederbörande församling med en tiondedel av kommunens andel i sjömansskatten (§ 27).

Då landskapets lagstiftningsrätt medför, att den antagna lagen icke kan träda i kraft i landskapet vad kommunalskatten till de åländska kommunerna beträffar, har ett undantagsstadgande här om intagits i 29 §. I paragrafens 2 mom. stadgas, att för den händelse Landstinget antager en motsvarande lagstiftning för landskapet, kan genom förordning bestämmas, att sjömansskattelagen skall tillämpas också beträffande kommunalskatt och folkpensionspremie på sjöman med hemort på Åland.

Ehuru man här i allmänhet eftersträvat att avfatta landskapslagarna utan hänvisningar till motsvarande rikslag för att ge landskapslagarna ett så fullständigt innehåll som möjligt, har landskapsstyrelsen denna gång ansett det lämpligast att föreslå en kort landskapslag med hänvisning till rikets lag. De i sjömansskattelagen intagna detaljstadgandena kunna framdeles bli ändrade ett flertal gånger. Det är av synnerlig vikt för lagens friktionsfria tillämpning på sjöman från landskapet, att dessa ändringar var gång träda i kraft samtidigt i riket och i landskapet. Likaväl som många åländska sjöman ha sin utkomst på fastländska fartyg, så har också många fastländska sjöman anställning på åländska fartyg. Det skulle på ett fartyg med besättningen

delvis från riket och delvis från landskapet leda till svårigheter, om innehållandet av skatt måste ske enligt olika lagar.

Därtill kommer, att skatteskalen sannolikt vid varje förekommande divergens mellan lagarna vore sämre för de åländska sjömännen, vilket säkerligen medförde missnöje och kanske i en del fall t. o. m. bortflyttning från landskapet.

Med hänvisning till dessa omständigheter anser landskapsstyrelsen, att landskapslagen endast borde innehålla ett stadgande om, att rikets lag jämväl skall tillämpas på åländska sjömän.

Därtill föreslås ett slutstadgande om landskapslagens ikraftträdande och om upphävande av gällande landskapslag om sjömans rätt till avdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland (AFS 12/57), vilken är gällande tillsvidare.

Med stöd av vad ovan anförts får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g
om sjömansskatt i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Med avvikelse från landskapslagen om kommunalskatt i landskapet Åland skola stadgandena i lagen den 16 maj 1958 om sjömansskatt (FFS 208/58) tillämpas jämväl på sjömän, som har bo och hemvist i landskapet Åland. Sker framtiden ändring i lagen om sjömansskatt, skall det ändrade stadgandet gälla i landskapet från tidpunkten för dess ikraftträdande i riket.

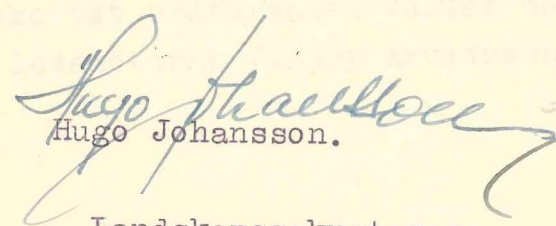
2 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1959. Samtidigt upphäves landskapslagen den 10 april 1957 om sjömans rätt till avdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland (AFS 12/57).

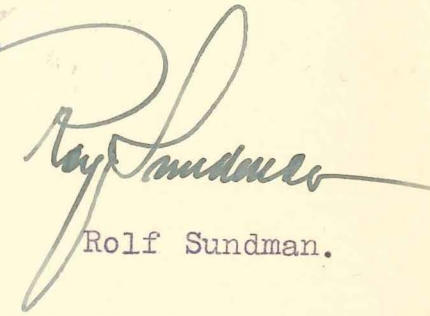
Mariehamn, den 2 juli 1958.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson.

Landskapssekreterare

Rolf Sundman.